

Inhoud:	bladzijde:
De Heer heeft mij gezien.....	3
Zeitgeschehen.....	4
Feesten..... waarom?.....	6
“Licht”.....	9
De beste vriend.....	11
Bladvulling.....	14
Wespen en mensen.....	15
Agenda.....	23

Mededelingen van de redactie:

Het volgende nummer verschijnt omstreeks **15 november 2014**

Bijdragen per E-mail: lida.versteeg@muri-be.ch

Bijdragen per brief toesturen voor: **20 oktober**

Briefcontact verschijnt 6 keer per jaar en is het orgaan van de Nederlandse Evangelische Vereniging in Zwitserland

De Heer heeft mij gezien en onverwacht

De Heer heeft mij gezien en onverwacht
ben ik opnieuw geboren en getogen.
Hij heeft mijn licht ontstoken in de nacht,
gaf mij een levend hart en nieuwe ogen.
Zo komt Hij steeds met stille overmacht
en zo neemt Hij voor lief mijn onvermogen.

Hij doet met ons, Hij gaat ons in en uit.
Heeft in onze handen onze naam geschreven.
De Heer wil ons bewonen als zijn huis,
plant als een boom in ons zijn eigen leven,
wil met ons spelen, neemt ons tot zijn bruid
en wat wij zijn, Hij heeft het ons gegeven.

Gij geeft het uw beminden in de slaap,
Gij zaait uw naam in onze diepste dromen,
Gij hebt ons zelf ontvankelijk gemaakt -
zoals de regen neerdaalt in de bomen,
zoals de wind, wie weet waarheen hij gaat,
zo zult Gij uw beminden overkomen.

Wij zongen dit lied van Huub Oosterhuis tijdens de vesperdienst in de
"Raum der Stille" aan het eind van het NEV-weekeinde op 17/18 april
in de Kartause in Ittingen.

Sommer der kein Sommer war. Juli 2014

Das heutige Zeitgeschehen

Auch der Himmel kann nichts dafür was hier auf Erden geschieht!
Auch Gott hat keinen Einfluss auf das Geschehen!
Auch Vögel sind nicht gefeit vor Unglück!

Menschen fliegen im Luftraum.
Sie sind der Himmel nahe.

Nicht jedes Land darf selber bestimmen zu welchem es gehört.
Raketen schießen in den Himmel!
Innerhalb eines Bruchteils einer Sekunde werden Lebende zu Toten.

Schwarze Erde.
Rauch.
Flügel.
Propeller.
Rumpfteile.
Dazwischen Tote.

Fotografen eilen schnellstens herbei. Schiessen die ersten Fotos.
Verkaufen sie an ihren Agenturen.
Zur selben Zeit wühlen Kämpfer in die Taschen und in Taschen der Toten. Auf der Suche.....!
Zeit löscht mögliche Spuren nach den Tätern aus.

Leichen werden eingesammelt in Abfallsäcke. Menschen sind Abfall geworden. Kämpfer, schwer bewaffnet schauen zu.

„Tote sollen die Toten begraben“, soll Jesus gesagt haben. Tote können keine Toten begraben.

Zum Glück für die Toten. Die Abfallsäcke mit den Toten werden in einem Güterzug gelegt. Der Leichenzug ist nicht gekühlt. Unbarmherzig scheint die Sonne darauf. Angereiste Beobachter dürfen einen Blick in den Zug werfen und werden fast ohnmächtig.

Der Leichenzug setzt sich nach tagenlangem Warten endlich in Bewegung.

„Der Zug fährt ab“ tönt es jeweils im Lautsprecher des Berner Bahnhofs.

„Vorsicht, die Türen schliessen“.

Grindelwald
Den 27. Juli 2014

Lida Versteeg

Feesten..... waarom?

Von Gott kommt diese Kunde:

*Mein Leben sei ein Fest,
das mich in jeder Stunde
mein Leben feiern lässt
als hohes Unterpfind
aus Gottes Schöpferhand,
die mich in dieser Welt
geleitet, trägt und hält.*

In het Duits-Zwitserse gezangboek vind je dit gedicht onder de dooplieden (Lied 180), geschreven door Paul Spangenberg in 1971, in de donkerste jaren van het gedeelde Duitsland.

Ik denk dat het niet vaak gezongen wordt, de meeste mensen zullen afhaken na de eerste twee regels: ons leven een feest? In deze tijd? Kom nou, in onze jeugd zongen we: „het leven is een pijp kaneel, je zuigt ervan en krijgt niet veel...“ Er zullen nu wel modernere songs zijn die dit levensgevoel weergeven.

Ik had een vriendin - al vanaf de schoolbanken; zij was maatschappelijk werkster geworden en werkte bij een instelling, die toen „Kinderzorg“ heette. Ontelbare ouders hielp zij als zij met de opvoeding van hun kinderen vastliepen. Veel kinderen en veel ouders hadden heel veel aan haar te danken. (Ik trouwens ook, want bij rebellerende kinderen vroegen wij ons ook vaak af „wat zou Anne daarvan denken?“)

Voor zich zelf was zij niet gemakkelijk – toen haar laatste werkdag voor de pensionering naderde verklaarde zij: „geen onzin, ik zeg „Dàg“ en trek de deur achter me dicht“.

Gelukkig waren er collega's en vrienden die daar anders over dachten; zij ontvoerden haar op die laatste dag onder het motto:

„Je moet de mensen de gelegenheid geven om iets aardigs tegen je te zeggen, je te bedanken, je te laten merken hoeveel je voor hen gedaan hebt“.

En zo gebeurde dat, het werd een „happy day“.

In mijn ouderlijk huis gold ook: je moet de feesten vieren zoals zij vallen. Zelden was een motto zo toepasselijk als op de dag dat mijn ouders 20 jaar getrouwd waren: 6 april 1945.

Zorgvuldig bewaard ligt bij mijn oude papieren het menu van die avond - in het Frans zoals dat hoorde. Daarbij ligt de toelichting waar alle ingrediënten voor dit maal vandaan kwamen: Wat wij aten?

Brandnetelsoep; paardenbonen-puree met een ansjovis-smaakje, aardappelen uit een pakket dat een vriendin van mij uit Leeuwarden gestuurd had enz., enz.

T.a.v. het vlees vermeldt de toelichting het volgende:“ De eerste conferentie met de slager werd gehouden op 6 maart j.l.. Daarna volgden nog diverse besprekingen. Tot slot was er geen vlees.

De vrouw van de slager was echter in verwachting. De bezorgde slager wil nu voor voldoende warmte zorgen. Hij hoorde dat ik wat anthraciet had. In de hoop hiervan wat te bemachtigen zal hij waarschijnlijk voor vlees zorgen wat nl om twee uur bekend gemaakt zal worden“.

Einde citaat.

Behalve ons gezin en de onderduiker en de burens was er ook nog een bijzondere gast: een vriend van vader, indertijd trouwgetuige, hij was komen lopen uit Rotterdam!!!

Het was een zeer gedenkwaardig, wonderlijk FEEST.

Er zijn na de oorlog nog vele verjaardagen en trouwdagen gevierd, ook toen wij naar Zwitserland waren vertrokken bleven de familietradities soms in wat gewijzigde vorm gehandhaafd.

Wat wij pas achteraf beseft hebben: mijn vader was een zwijgzame man; over gevoelens sprak hij niet - ook al kon hij het heel goed laten merken als hij het ergens niet mee eens was - maar een speech bij een dinertje gaf hem de gelegenheid dingen te zeggen die hem na aan het hart lagen.

Na de dood van mijn ouders nam mijn oudste, ongetrouwde zuster het heft in handen. Door verjaarspartijen, etentjes en zelfs een weekend (samen met de andere zuster), wist ze de band tussen de familie in Nederland en Zwitserland in stand te houden, de neven en nichten leerden elkaar kennen en waarderen.

Op onze feesten in Zwitserland ontbrak ze nooit. Na haar groots gevierde 80ste verjaardag werd het stil om haar heen.

De laatste vier jaar van haar leven leefde ze, ver weg van deze wereld, in een verpleeghuis.

Bij haar begrafenis waren alle neven en nichten gekomen. De herdenkingsdienst - met een volle kerk - was rijk en feestelijk - de neven droegen de kist de kerk in en daarna naar de begraafplaats.

Na de kerkdienst werden er in dezelfde zaal waar haar 80ste gevierd was heel wat bijzondere herinneringen opgehaald.

Naderhand vroeg één van mijn dochters: „Mama vond je het erg, dat wij het zo gezellig hadden met elkaar?“ Mijn broer en ik antwoordden éénstemmig: „nee, zò zou Tante Lubbart het gewild hebben.“

Een begrafenis..... een feest???

En zo kom ik terug bij het lied aan het begin van dit stukje.

Het heeft in het geheel vier coupletten en eindigt met de woorden:

Mein Leben ist ein Fest
was mich das glauben lässt
ist Gottes grosse Kraft
die neues Leben schafft.

Het spreekt van de vrijheid om te leven, omdat wij ons geborgen en geliefd voelen door Hem die ons geschapen heeft.

Het spreekt van verdriet en geluk en van de kracht die ons het geloof geven kan - om tenslotte te weten - onder tranen - dat ons leven een feest is.

Of we het zo zingen kunnen - ik weet het niet - maar het is de moeite waard om er eens rustig over na te denken.

Arjana Metting van Rijn Erlinsbach, 19 augustus 2014

Licht dat ons aanstoot in de morgen,
voortijdig licht waarin wij staan.
koud, één voor één, en ongeborgen,
licht overdek mij, vuur mij aan.
Dat ik niet uitval, dat wij allen
zo zwaar en droevig zijn
niet uit elkaars genade vallen
en doelloos en onvindbaar zijn.

Licht, van mijn stad de stedehouder,
aanhoudend licht dat overwint
Vaderlijk licht, steevaste schouder,
draag mij, ik jouw kijkend kind.
Licht, kind in mij, kijk uit mijn ogen
of ergens al de wereld daagt
waar mensen waardig leven mogen
en elk z'n naam in vrede draagt.

Alles zal zwichten en verwaaien wat
op het licht niet is geijkt.
Taal zal alleen verwoesting zaaien
en van ons doen geen daad beklijft.
Veelstemmig licht, om aan te horen
zolang ons hart nog slagen geeft.
Liefste der mensen, eerstgeboren licht,
laatste woord van Hem die leeft.

Huub Oosterhuis
Uit: Verzameld Liedboek

Ik zie in zomerlicht
de glimlach van de bron,
waaruit het leven stroomt,
als stralen van de zon.

Alfred C. Bronswijk

De beste vriend

In de goede oude tijd, d.w.z. toen ik nog in de tweede klas van het lyceum zat had ik een lieve, maar wat preutse vriendin.

Op een goede middag ontspoon zich na schooltijd het volgende gesprek.

- Ga je vanmiddag mee een eindje fietsen?
- Nee, kan niet, ik heb een vriend.....
- Wat??? !!! ???
- Ja, ik heb een vriend met ijzeren hand, en koel gebiedend oog. En een papertje uit haar tas nemend citeerde zij een gedicht van de Génestet, een dichter uit de 19de eeuw, dat zojuist in de Nederlandse les besproken was:

Hij is mijn last, hij is mijn lust
Mijn plaag en toch mijn vriend,
want volg ik hem, dan rondom mij
Schept hij mij vrede en licht
En stemt mij `t hart zo ruim en vrij.
Hoe is zijn naam? De Plicht.

Het werd een gevleugeld woord in onze vriendschap, vooral bij veel huiswerk.

Scene-wisseling:

Op de lagere school zongen we uit het boekje: „Kun je nog zingen, zing dan mee“ (eerste uitgave van dit schoolboek in 1910).

Daarin stond een marslied, een eenvoudige wijs, het zong lekker.

`t Is Plicht dat ieder jongen
aan d`onafhankelijkheid
van zijn geliefde vaderland
zijn beste krachten wijdt.
Hoezee, hoezee,
voor Nederland hoezee..

Maar op een goed moment ging dat niet meer, de NSB jeugd had het als hun lied geannexeerd.

Daarvoor in de plaats kwam het verhaal uit de Engelse geschiedenis: in 1805 seinde admiraal Nelson voor de slag bij Trafalgar - in de strijd tegen de Fransen - aan al zijn schepen:

„England expects every man to do his duty“.

Duty, plicht. Plicht....

Wordt dit woord, dit begrip tegenwoordig nog gebruikt?

Bij de wedstrijden kunstrijden op de schaats is de Plicht het eerste voor iedereen gelijkvormige programma.

En laatst hoorde ik iemand zeggen dat de plichten voor een orthodox Joodse huisvrouw toch wel erg zwaar zijn: keukengerei voor de vlees en melk keuken apart en nog x geboden en verboden.

Met de plicht van de ongetrouwde dochter om voor haar oude ouders te zorgen?

Vroeger was dat vanzelfsprekend en onbespreekbaar. Nu spreekt men over morele verplichtingen, hoop ik.

Goed - wij hebben dus geen vriend meer met ijzeren hand en koel gebiedend oog - hoogstens wordt het half spottend genoemd.

Wij zijn meer van het soort “ Wij leven, vrij, wij leven blij..“, ook zo'n liedje uit: „Kun je nog zingen, zing dan mee“, ook al is de daarop volgende tekst wel erg patriottisch teatraal.

De gedichten van de predikant-dichter de Génestet zullen nu in de Nederlandse les wel niet meer gelezen worden. Mijn literatuurboek spreekt van een volksdichter met middelmatige verskunst. Humor had hij, getuige het volgende „Lekedichtje“:

Een rijke taal vol geest en – ingehouden tranen,
Vol zin, - ook zeer geschikt tot leeren en vermanen,
Mits maar de vrienden haar verstaan,
Want velen klinkt ze als Grieksch; voor anderen weer – profaan.

En misschien hebben we hier in Zwitserland allemaal wel eens geglimlacht over zijn:

Boutade.

O land van mest en mist, van vuilen, kouden regen,
Doorsijperd stukske grond, vol killen dauw en damp,
Vol vuns, onpeilbaar slijk, en ondoorwaadre wegen,
Vol jicht en parapluies, vol kiespijn en vol kramp

O saaie brij-moeras, o erf van overschoenen,
Van kikkers, baggerlui, schoenlappers, moddergoôn.
Van eenden groot en klein, in allerlei fatsoenen,
Ontvang het najaarswee van uw verkouden zoon!

Uw kliemerig klimaat maakt mij het bloed in de aderen
tot modder;`k heb geen lied, geen honger, vreugd noch vreê.
Trek overschoenen aan, gewijde grond der Vaderen,
Gij - niet op mijn verzoek - ontwoekerd aan de zee.

April 2014

Arjana Metting van Rijn

BLADVULLING.

Een bladvulling wilt gij gaan schrijven,
Hier voor dit slecht gevulde blad?...
Och ~ 'k zou het maar wit laten blijven!
Daar wordt genoeg papier beklad.

Petrus Augustus de Génestet
1829-1861

Wespen en mensen...

Eigenlijk zou het heel gezellig zijn op een zomermiddag in de tuin of op ons terras een Limburgse vlaai te kunnen nuttigen. Maar..... het is alsof wespen het van verre ruiken. Eerst doen ze alsof ze van niets weten en als wij elkaar vertellen hoe mooi toch onze vakantie is geweest dan landen ze ongemerkt op de vruchten van de taart, die ook wij heel lekker vinden en als daarnaast nog een glas appelsap staat dan kent hun vreugde geen grenzen.

In de buurt van ons terras hebben ze dan een nest.

Wij mensenkinderen vinden dat geen pretje. De insektenkenner zegt echter, dat dit wel degelijk heel nuttige dieren zijn. Wij hebben er zelfs iets van geleerd. Namelijk: wespen bouwen een nest en daar hebben ze alleen maar wat vermolmd hout voor nodig, raspelen dit, en dat papje wordt besprenkeld met hun eigen speeksel dat als lijm dient. Ronde balletjes zo groot als erwten worden in het nest gedragen.

Ronde kogeltjes worden verwerkt tot 3 centimeter brede stroken. Het nest wordt van verschillende lagen papierbehang voorzien en van boven naar beneden bewerkt

In het jaar 1841 heeft de Duitser Friedrich Gottlob Keller toegekeken hoe de wespen hun nest maakten. Daardoor geïnspireerd probeerde hij met kleine natte houtvezels papier te maken. En dat lukte. Dat voerde tot industriële productie op houtbasis. Dat was het begin van de kranten en tijdschriften. Zonder wespen geen Briefcontact.

Horzels (Hornissen) zijn de grootste wespen bij ons. Zij brengen per dag bijna een half kilo insekten in hun nest. Dus opgeruimd staat netjes.

Wespen steken. Bijen steken.

Een wesp trekt zijn angel na de steek er weer uit en kan zo meermaals achter elkaar steken. De angel van de bij blijft met het giftblaasje achter in de huid. Daar is het zaak de angel zo snel mogelijk te verwijderen. Met een pincet, een grashalm of een mesje.

Pijnlijk is het allemaal. Het lijkt of je een uur lang een injectie krijgt die niet meer ophoudt.

Niet iedereen is bestand tegen dit gift. Er zijn mensen die allergisch reageren op wespensteken. Zij moeten cortisoon, antihistamine of een adrenaline injectie bij zich hebben.

Wespen steken niet zo maar. Zij steken alleen als zij bedreigd of ingeklemd worden. Bijvoorbeeld onder de arm, of als je iets voelt aan je been en je slaat erop waardoor het beest niet weg kan.

Dus pure zelfbescherming.

Een wespennest kan zo groot zijn als een tennisbal. Het eerste nest maakt de koningin zelf. Ook de eerste larven moet ze alleen verzorgen. De wanden van het nest bestaan uit meerdere laagjes papier die ervoor zorgen dat de warmte binnen in het nest steeds constant 35 graden is. De jonge koninginnetjes moeten op zoek naar mannetjeswespen (darren) voor de bevruchting. Gedeeltelijk zoeken ze in het nest naar ze, maar gaan ook naar buiten om inteelt te voorkomen,

Alle werksters leven maar vier weken. Zo lang duurt de ontwikkeling van ei tot larve en van cocon tot kant en klare wesp.

De werksters zijn allemaal dochters van de koningin. Volgroeide wespen voeren hun larven met insektenvlees of met aas. De werksters verlaten het nest door een rond gat in de bodem van het nest. Zij doen niets anders dan voedsel verzamelen en bouw materiaal aandragen.

Wie wel eens met een vergrootglas of een loep de moeite heeft genomen om een wesp van dichtbij te bekijken zal erover verbaasd geweest zijn hoe mooi alles gemaakt is. De doorzichtige vleugels met adertjes. Het drie segmenten lichaam. De gele schakeringen op het lijfje. De beharing aan de kop.

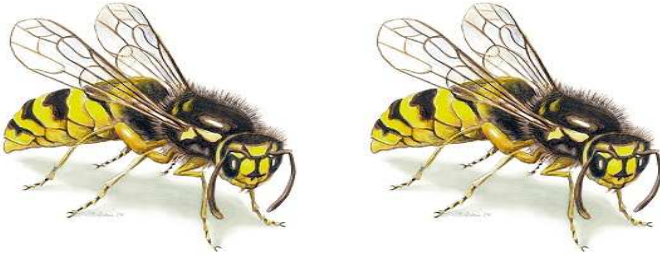
Een volk wespen overleeft de winter niet. Alleen de bevruchte koninginnen. Zij maken weer een eigen volk en bouwen een eigen nest. Het oude verlaten nest wordt niet meer gebruikt. Een leeg wespennest kun je dus gewoon op zijn plaats laten en dan kunnen andere kleine dieren of insecten daar weer gebruik van maken.

Leuk om te weten is eigenlijk ook nog dat lang niet alle wespen zo'n prachtig ingenieus nest bouwen. Alleen maar 11 soorten van de zogenaamde „echte wespen“ doen dat. Echte wespen kunnen we tot de sociale wespen rekenen omdat ze met werkwespen een volk vormen.

In Zwitserland leven wel 6000 parasitoiden, zogenaamde sluipwespen (Schlupfwespen), die heel belangrijk zijn voor de natuur en ervoor zorgen dat er geen insektenaard plotseling overhand neemt. Elk insect moet ook een natuurlijke vijand hebben. Is dit niet zo dan kunnen zij enorme schade aanrichten. Zo kun je sluipwespen kopen, die de mot die het gemunt heeft op gedroogd fruit, het leven zuur maakt.

In Erfurt in Duitsland werden speciale (Lagererzwespen) ingezet om het altaar in de Erfurterdom van verval te redden. De houten omlijsting van de afbeelding van „De mystieke verloving van de heilige Katharina“, dreigde opgegeten te worden door een klein soort kevertje. De twee millimeter grote „Lagererzwespen“ gebruikten die schadelijke insecten voor hun broedsel en beëindigden zo hun bestaan.

Alleen al het woord wesp jaagt veel mensen de stuipen op het lijf. Volwassenen weten daar dan nog wel mee om te gaan, maar kinderen die met blote voeten over het gras lopen waar bloeiende witte klaver staat en die bijen natuurlijk graag bezoeken van wege de honing, kunnen heftige reacties veroorzaken. Een paracitistift (Nederlands product ook in Zwitserland te koop) of azijn kan de pijn wat wegnemen. In het blad „Schweizer Familie“ wat naast me ligt is een doorsnee afgebeeld van een wespennest. Sensationeel die orde en die verschillende raten die naast elkaar gebouwd zijn. Kleine huisjes voor de nakomelingen van de soort en ook nog een prima verzorging!

Terwijl ik dit schrijf zijn verslaggevers in Gaza onderweg om ons te vertellen hoe het daar eruit ziet. Er is even een wapenstilstand en dan zien we flatgebouwen (mensenwoningen) die totaal verwoest zijn en er lopen Palestijnen rond op zoek naar hun bezittingen. Voordat je iets verwoest moet je je afvragen wat dat voor gevolgen kan hebben. Daar worden kinderen in een oorlog betrokken die voor hun hele verdere leven schade oplopen. Ik spreek maar niet van al de kinderen die omkwamen tijdens de bezetting en die ze wikkelden in witte lakens en met gevaar voor eigen leven moesten begraven. De wapenstilstand is alweer verbroken. Eind niet in zicht.

Natuur kan ook gruwelijk zijn. Maar dieren doen wat ze moeten doen om te overleven. Alleen mensen hebben net iets meer mee gekregen dan dieren. Zij kunnen beslissen of ze iets zullen doen of nalaten. Het boek van Carel ter Linden ligt niet alleen op het nachtkastje bij onze Nederlandse vriend om weer en weer gelezen te worden. Ikzelf heb het van A tot Z gelezen. Ook bij ons wordt het na het middageten weer en weer opgepakt en er wordt door Dick wat uit voorgelezen. Elke keer zijn we weer verbaasd over de intieme omgang met alles wat er geschreven staat in de Bijbel. Ondanks alle veranderingen in: hoe we het geschrevene van de Bijbel moeten zien in het licht van de dag van vandaag, kan ons dit boek ook nu nog bron van inspiratie zijn in een leven waar machtsdenken bovenaan het lijstje staat.

8 augustus 2014
Lida Versteeg

Bron: „Schweizer Familie“ , 24 juli 2014

Een huis met vele woningen

Geen huis meer! Gaza 2014

Beste NEV-leden!

Op de algemene ledenvergadering van 20 april 2014 heb ik verslag gedaan over de ervaringen met onze website www.nl-kerk.ch in het afgelopen jaar. Kort samengevat: de website van de NEV wordt dagelijks door 15-20 bezoekers bezocht. De bezoekers komen voor ca. 45% uit CH, 30% uit DE en 20% uit NL, 52% van de bezoekers zijn "nieuwelingen", dus voor het eerst op onze website.

Er zijn een aantal leuke reacties gekomen ook van Nederlanders die geïnteresseerd zijn in het werk van de NEV.

Op deze vergadering werd besloten, dat de contactgegevens van de NEV-leden op een (door paswoord) beveiligde site "*alleen voor leden*" worden opgenomen. Daarmee kunnen leden naam, adres, tel.nr. en e-mail (zover bekend) van andere NEV-leden opzoeken en wordt het contact tussen de leden vereenvoudigd. Deze site is alleen voor geautoriseerde leden toegankelijk.

Als een NEV-lid zijn contactgegevens niet op deze site wenst, wordt dit natuurlijk gerespecteerd, die gegevens dan verwijderd. Dit kan kenbaar worden gemaakt via de website of ook per e-mail of telefoon aan:

Jan van den Eijkel

T: 0049-7761-4916

M: nev@janv.de

Briefcontact ook online

Op onze website www.nl-kerk.ch vindt u de actueelste informatie over het wel en wee van de NEV: (eventueel veranderde) tijden, adressen (ook van leden), etc. Maar, u kunt bijvoorbeeld ook de wat oudere jaarboekjes eens rustig door bladeren, en natuurlijk ook de recente uitgaven van Briefcontact online lezen (waar ook ter wereld).

Wanneer u het voldoende vindt, het Briefcontact alleen nog maar online te lezen, dan kunt u het verzenden van Briefcontact ook stop zetten.

De website omvat daarnaast ook informaties over

- de verschillende kringen en hun werk
- de geschiedenis van de NEV
- het bestuur en hun doelen en verslagen
- de actuele agenda: wat, waar, wanneer

Wilt u zelf een bijdrage leveren voor de website of wilt u een reactie geven, dan kan dat graag via de website maar ook direct aan de webmaster:

Jan van den Eijkel

E-Mail: nev@janv.de

Tel. 0049-7761-4916

Diensten die in 2014 geleid worden door Ds. David van Welden

14 september: in Bern

2 november: in Bazel

25 december: Kerstdienst in Högendorf

AGENDA: Kerkdiensten in de Nederlandse taal

Kring Bern:

Eerstvolgende kerkdienst: 14 september

Mauritiuskerk Bern Bethlehem
Voorganger: David van Welden
Aanvang: 17.00 uur

9 november: Kerkdienst

Maritiuskerk Bern Bethlehem
Voorganger: Matthijs van Zwieten de Blom
Aanvang: 17.00

Kring Bazel:

5 oktober: Kerkdienst

Wesleyhaus
Voorganger: Drs. René Zoutendijk
Begin: 15 uur 30
Opletten!!! Kerkdienst begin is veranderd.

2 november: Kerkdienst

Wesleyhaus
Voorganger: Ds. David van Welden
Begin: 15 uur 30

7 december: Kerkdiensten

Wesleyhaus
Voorganger: nog onbekend

Kring Zürich - Aargau

28 september: Kerkdienst

Kleine Kirche Fluntern, Zürich

Voorganger: Pf. Peter Spinatsch, Bern

Begin: 19.00 uur

26 oktober: Kerkdienst

Kleine Kirche Fluntern, Zürich

Voorganger: Ds. Arnoldien van Berge,
Amsterdam

Begin: **17.00** uur

12 november: Gespreksavond op een woensdagavond o.l.v. Ds. David van Welden

Begin: 19.00 uur

Plaats: Gubelstrasse 32, 8050 Zürich-Oerlikon,
S-Bahn of tram 10/11+14

(Info: thema: 079 688 1830

jolande.vangunsteren@gmail.com of zie website

12 december: Adventszingen/raclettemaaltijd

Gemeindsaal Grosse Kirche Fluntern,

Gellertstrasse 1, 8044 Zürich, tram 5 of 6

graag aanmelding: 079- 688 1830, of

jolande.vangunsteren@gmail.com

Gümligen, 25 augustus 2014 Lida Versteeg

NEDERLANDSE EVANGELISCHE VERENIGING IN ZWITSERLAND BESTUUR:

Voorzitter: Prof. Dr. W. F. van Gunsteren	Gubelstrasse 32, 8050 Zürich, wfvgn@ethz.ch	Tel. 044 262 17 47 Tel. 081 325 23 92 Mob. 079 321 05 40
Penningmeester: De Heer G.J. Heezen	Maiackerstrasse 10 6345 Neuheim ZG heezen@bluewin.ch	Tel. 041 755 24 19 Fax. 041 755 24 19
Vice-voorzitter: Mevr. Th. Buser - van Stigt	Untere Steingass 3 6235 Winikon thea,buser@bluewin.ch	Tel. 061 831 68 60 Fax. 061 831 68.88
Secretaris: Mevr. A. Wiedemann-Ouweneel	Pappelweg 11 4805 Brittnau awiedemann@tvtxmail.ch	Tel. 062 797 61 04 Natel: 079 765 05 71
Mevr. A. Oberholzer-Oostinga	Bruggwiesenstrasse 11 8380 Pfäffikon oostinga@gmx.net	Tel. 044 995 11 54
Predikant: D.M.J. van Welden	In der Breiten 2 6244 Nebikon vanwelden@bluewin.ch	Tel. 062 756 58 92

CONTACTADRESSEN PER REGIO

Aarau- Zürich	Mevr. J.R. van Gunsteren-Bolt Gubelstrasse 32, 8050 Zürich jolande.vangunsteren@gmail.com	Tel. 044 262 17 47 Tel. 081 325 23 92 Mob. 079 688 18 30
	Mevr. A. Oberholzer-Oostinga Bruggwiesenstrasse 11, 8380 Pfäffikon	Tel. 044 995 11 54
Basel	Jean Jacques de Wijs, Waldhofstrasse 6, 4310 Rheinfelden jeanjacques@dewijs.ch	Tel. 061 831 65 86
	Wim Verhoog, Dürlismatten 3, DE-79588 Efringen-Kirchen w.verhoog@gmx.de	Tel. 0049 7628 3488 761
Bern	Mevr. G. de Graaf Ursprungstrasse 100, 3053 Münchenbuchsee	Tel. 031 869 36 91
	Mevr. L.Dijkstra, Rohrstrasse, 3507 Biglen	Tel: 031 701 08 58
Zug- Luzern	Mevr. W.van Welden - De Jong In der Breiten 2, 6244 Nebikon wypkje.van.welde@hotmail.ch	Tel. 062 756 57 43
	Mevr. C. Prins-Voogt Früebergstrasse 48, 6340 Baar	Tel. 041 760 48 16